

SORGMARSCH FÖR DE I HAVET FÖRBLÖDDA

Där vandrar ett tåg
med sorgefölje
av stirrande fiskar,
höljda i stumhet,
höljda i dok av sin stumhet,
stötande stumt
mot stumhetens ruta
i dödens akvarium.

Vi är deras systrar, vi böljor,
vi är deras följor, vi böljor,
vi lägger dem viskande
sakta
på bruna bäddar av tång,
där klorna kilar på tvären
i skymning,
där röda maneterna dör . . .

Vi är av det yttre havet,
vi böljor,
de är av det inre havet.
Men blodrött är släkt med
sjögrönt,
ja, blodrött beror av sjö-
grönt
som babord beror av styr-
bord
och yttre av inre . . .

Och stjärnans topplanterna,
hon svingar i djupen,
hon slingrar i oljebank dy-
ning,
hon släcks och hon tänds
som mareld i djupen
när sakta vi följer dem åt, vi
böljor,
när sakta vi följer dem hem.

Gunnar Ekelöf